

РЕШЕНИЕ

№ 16031

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1252** по описа за **2026** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба на М. М. Д. срещу Решение № 4351 от 02.12.2025г., постановено по нахд № 13241/2025г. на Софийски районен съд, НО,12-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № СОА24-РД11-885 от 22.08.2024 г., издадено от зам.кмет на Столична община, с което на основание чл. 178е от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП.

Касаторът обжалва решението като неправилно,постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Според касатора са допуснати същественипроцесуални нарушения при съставянето на процесните АУАН и НП, като в тях не са изложени изискуемите от законодателя мотиви за издаването на акта, относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението и относно определената санкция, което представлява грубо нарушение правото на защита на санкционираното лице. По същество от съда се иска отмяна на оспорваното решение и потвърденото с него НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Заместник кмет на Столична община, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Постъпила е молба-становище от процесуалния му представител, с която заявява,

че не възразява делото да бъде гледано в тяхно отсъствие. По същество на спора моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП – прокурор Ю. счита касационната жалба за основателна, поради което моли да бъде уважена.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 26.04.2024 г. в 10:22 часа Н. Р., на длъжност инспектор при "Център за градска мобилност" ЕАД установил, че лек автомобил С. К. с рег №"СА 9751 РС", е паркиран върху тротоара в ж.к. Г. Д. на ул."406" , пред блок № 254 в [населено място], на място неопределено за паркиране на ППС, перпендикулярно на оста на пътя, като същият пречел на преминаването на пешеходци.

Р. съставил неписъствен фиш Серия СО № 9293712/26.04.2024 г. за глоба в размер на 50 лв. срещу собственика на автомобила - жалбоподателя М. Д. за нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДВП. След подадено възражение от последния, на 28.06.2024г. Р., в присъствието на един свидетел, съставил АУАН серия А № 005529/28.06.2024 г., като в акта било посочено, че същият се издава след подадено възражение срещу съставен фиш за налагане на глоба.

Наказващият орган възприел изцяло фактическата обстановка изложена в АУАН и издал атакуваното наказателно постановление № СОА24-РД11-885 от 22.08.2024 г., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 178е от ЗДВП - глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДВП.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените от закона срокове и с всички реквизити, предвидени в ЗАНН, като в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също така, че извършването на нарушението от страна на санкционираното лице е безспорно доказано и санкцията е законосъобразно определена.

Така постановеното решение е валидно и допустимо, но неправилно по следните съображения: Несъстоятелни се явяват възраженията на касатора за липса на неяснота относно фактите. В наказателното постановление в достатъчна пълнота са посочени обстоятелствата, при които нарушението е установено и за какво поведение се санкционира адресата на акта.

Независимо от горното обаче, съдът следва да се съгласи с жалбоподателя, че при определяне на санкцията АНО е допуснал съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

В приложимата към датата на извършване на процесното нарушение (същата и към момента на съставяне на оспорвания акт) редакция на разпоредба на чл. 178е от Закона за движение по пътищата предвижда за вмененото нарушение глоба в размер от 50 до 200лв. Видно от съдържанието на процесното НП, АНО е определил наказание в размер на 100лв. без да изложи каквито и да било мотиви как е определен този размер. С измененията на ЗАНН обнародвани в ДВ бр.109 от 2020г. разпоредбата на чл.57, ал.1 от ЗАНН бе допълнена със създаването на нова т.8, с която се въведе изискването в НП да се вписват отегчаващите и смекчаващите обстоятелства и другите обстоятелства, взети предвид при определяне вида и размера на наказанието. За да е изпълнено това изискване е необходимо в обстоятелствената част на постановлението наказващият орган да изложи съображения защо налага наказание в определен размер, ако

наложеното наказание подлежи на количествено измерване, както е в настоящия случай. Т. е не е достатъчно в диспозитивната част на санкционния акт да са посочени вида и размера на наложената санкция, а следва наказващият орган да е изложил мотиви по отношение отчетените смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, които е взел предвид при индивидуализацията на санкцията, както и защо приема, че случаят не е маловажен. Изпълнението на това изискване е особено значение, от една страна, за да осигури възможност на санкционирания правен субект да разбере действителните мотиви на наказващия орган по отношение на вида и размера на наложената му санкция, а с това и да упражни правото си на защита в производството по оспорването му, а от друга- за да осигури възможност на контролиращата съдебна инстанция да прецени дали АНО е формирал вътрешното си убеждение относно следващата се санкция законосъобразно или не. Именно поради важността на това задължение за правото на защита на санкционираното лице неговото неизпълнение всякога следва да се приравни на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила обуславящи цялостна отмяна на НП на основание чл.63, ал.3, т.2 вр. с ал.2, т.1 ЗАНН.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да се отмени както и потвърденото с него наказателното постановление.

С оглед изхода на спора разноски се следват на касатора, който макар бланкетно да е формулирал в жалбата си искане за присъждане на такива, не е представил доказателства за реално извършени такива във връзка с проведеното обжалване, поради което и претенцията му в този смисъл следва да бъде оставена без уважения.

Воден от горното, Административен съд, С.-град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4351 от 02.12.2025г., постановено по нахд № 13241/2025г. на Софийски районен съд, НО,12-ти състав и вместо него постановява

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СОА24-РД11-885 от 22.08.2024 г., издадено от зам.кмет на Столична община, с което на основание чл. 178е от ЗДвП на М. М. Д., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП.

Решението е окончателно.